

Gheorghe Grigurcu, *Reparăm onoare și clondire*, Coperta IV

Combustibilul prozelor pe care ni le oferă Florica Bud este fantezia. Dar nu în sensul fugii de real, ci al unei plutiri vesele, ștregărești deasupra acestuia, la mică distanță, astfel că prin voalul oberonic se văd cu claritate nu doar înfățișările sale mari ci și detaliile. Scriitoarea ne dovedește astfel capacitatea de a se plasa simultan în două medii, pe de-o parte modelându-și imaginarul în formele realității mereu incitante prin picanterii mondene dar nu o dată și politicești, și pe de alta acordând realității transparențe, scînteieri, străluciri seducătoare. O feminitate calină intră mereu în joc. Un joc ironic, nelipsit însă de undele unor îngîndurări, visări, melancolii ascunse-n faldurii vorbelor năstrușnice, așa încît pînă la urmă nu-ți dai seama dacă miza sa e cea de-a comunica semnalele lumii asumate ori respinse în doze variabile sau e ludicul însuși, triumfător în materia sa grațioasă, aeriană. Important e faptul că Florica Bud posedă o scriitură atît de personală, încît paginile d-sale pot fi identificate numaidecît, chiar în absența semnăturii.